

Aigüestortes i el seu entorn esdevenen la zona de qualitat acústica més gran de Catalunya

Aquest dimecres ha rebut el certificat que acredita el Parc i la zona perifèrica com a zona d'especial protecció de la qualitat acústica

La qualitat acústica ja és un tret distintiu acreditat d'Aigüestortes | Territori

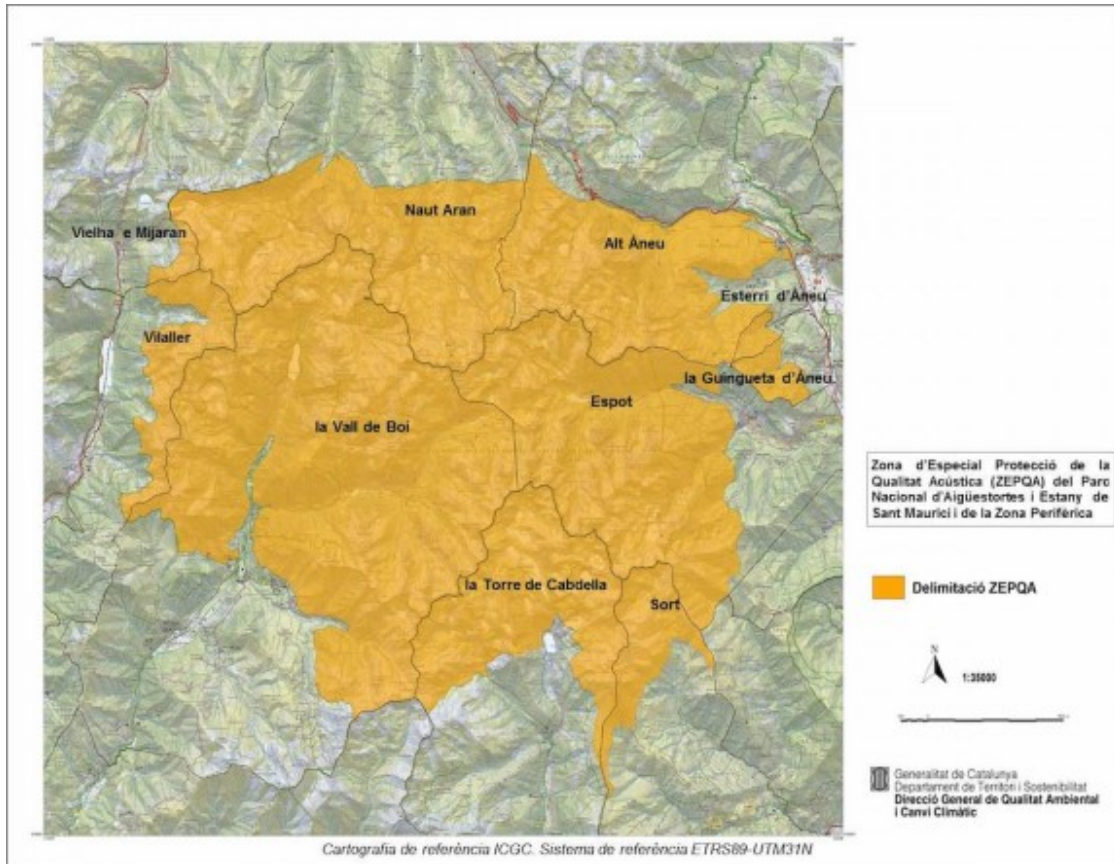
El Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici ha rebut aquest dimecres de mans de la directora general de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, Mercè Rius, els certificats que acrediten el Parc i la seva zona perifèrica de protecció com a zona d'especial protecció de la qualitat acústica (ZEPQA).

Aquesta àrea, que inclou un total de deu municipis -sis dels quals pallaresos-, passa a ser la zona de qualitat acústica més gran de Catalunya. En total, doncs, la ZEPQA inclou part dels municipis pallaresos d'Alt Àneu, la Guingueta d'Àneu, Esterri d'Àneu, Espot, Sort i la Torre de Capdella, així com els de la Vall de Boí, Vilaller, Vielha e Mijaran i Naut Aran.

A Catalunya, les altres zones declarades com a ZEPQA són el Parc Natural de la Serra del Montsant i els termes municipals de dotze municipis del seu entorn, al Priorat; una àrea del municipi del Papiol, al Baix Llobregat; i quatre més situades en parcs periurbans de la ciutat de Barcelona.

Per Rius, l'acreditació com a zona d'especial protecció de la qualitat acústica ha de ser compatible

amb les activitats tradicionals que s'hi realitzen. La directora general de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic ha informat que paral·lelament s'està treballant en l'acreditació de qualitat lumínica, un certificat que està en la fase final de redacció i que esperen poder entregar aviat al Parc Nacional d'Aigüestortes.

La delimitació ZEPQA inclou deu municipis, dels quals sis són pallaresos. Foto: Territori

La direcció del Parc Nacional, amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya, va iniciar l'any 2016 el procés de declaració del parc com a Zona d'especial protecció de qualitat acústica per preservar la pau, la tranquil·litat i els sons naturals, així com fomentar-ne els diferents valors associats ja siguin culturals, científics, paisatgístics o naturals, desenvolupant-hi activitats.

Des del Parc Nacional, a partir d'ara, es vetllarà perquè els guies del Parc incorporin en els seus guiats i explicacions aspectes relacionats amb la qualitat del so de la zona que es visita.

Preservar àmbits singulars

La normativa de protecció envers la contaminació acústica està orientada principalment a la protecció de les persones i, en termes generals, els límits de soroll establerts s'apliquen a l'entorn dels habitatges. La declaració de protecció en aquesta zona busca posar en valor la seva qualitat acústica i preservar-la. D'aquesta manera, se la dota d'una protecció jurídica envers la contaminació acústica i s'hi implanta un pla d'actuacions que en permeti la conservació i, si escau, la millora del seu ambient acústic.

La declaració també comporta la necessitat de difondre la seva existència i de promoure activitats de sensibilització i educació ambiental, a més de promoure el turisme sostenible al voltant d'activitats que permetin gaudir de la tranquil·litat, l'escolta dels sons de la natura o accions similars.

El Parc Nacional d'Aigüestortes en plena tardor. Foto: Aigüestortes

La declaració comporta que a la zona es donen uns nivells sonors que no sobrepassen entre les 8h i les 21h un valor límit de soroll de 50 decibels (dB) i, entre les 21h i les 8h, de 40 dB. En aquesta àrea, mitjançant la declaració de protecció, s'estableix com a valor límit d'immissió el valor del soroll de fons o ambiental més 6 dB.

Durant els períodes amb activitats forestals excepcionals es podran sobrepassar els valors límits establerts per a la ZEPQA a la zona perifèrica de protecció.

Més silenci, més salut

La Unió Europea considera en els seus informes el soroll com el segon agent ambiental contaminant de més impacte sobre la salut de la ciutadania, només darrera de la contaminació atmosfèrica. A les grans aglomeracions urbanes de Catalunya, segons les darreres dades disponibles, el 40% de la població viu en entorns on es superen els nivells màxims admissibles de soroll, i només l'11% gaudeix de nivells de qualitat acústica al voltant del seu habitatge que es puguin considerar com a zona tranquil·la.